

debitum exigatur, &c. e. de appell. ex cuius text. ver-
 bis ibi, mox debitum exigatur, &c. clarè apparet subla-
 tam esse, & exclusam appellationem. Istæ namque di-
 ctiones (mox, statim, protinus, incontinenti, illico, con-
 festim) sine ulla ludificatione, & sine ulla procrastina-
 tione, & quolibet harum excludit appellationem, quia
 sunt verba, quæ desiderans celeritatem, Rugiuel in
 tract. de appell. §. 9. glos. 2. quæst. 18. n. 49. per tot. quem se-
 quitur Sigismund. Scaccia de appell. q. 16. limit. 1. n. 59. de
 quo dixi latè 2. part. cap. 8. n. 124. cum seqq. l. si contra,
 eod. tit. ibi, rector provincie animadvertenti, res judi-
 catas exequi curabit, & l. fin. §. illud, ibi & sententiam
 contra eum latam in suo robore durare, & ad effectum
 perducere, tamquam si ab initio minimè fuerit provocatum,
 &c. de tempor. appell.

90 Quæ quidem verba pariter appellationem exclu-
 dunt, si credimus Rugiuelo in tractatu de appellat. §. 2.
 glos. 2. n. 2. vers. igitur. Sigismund. Scaccia in eodem tractatu
 de appellat. quæst. 16. limit. 1. sub n. 28. & 29. & idem
 Rugiuel. §. 9. glos. 1. num. 4. Contar. in l. unica, in notab. ...
 n. 18. cum seqq. usque ad n. 25. C. si de momen. Aguil.
 cons. 86. de tribus, n. 7. lib. 1. Ill. in consil. 187. circa primum
 num. 2. lib. 2. dum affirmat, quod per hæc verba in
 dispositione prolata (sententia firma maneat, & execu-
 tionis initiatur) vel etiam per hæc altera (sententia
 fortiatur effectum suum) censeri, appellationem subla-
 tam, quoad suspensivum, videndus etiam Joseph. Lud.
 decis. Perus. 20. consil. 18. & num. 20. & est text. in l. unica
 C. si de momen. poss. de quibus nos latius diximus 2. p.
 cap. 8. n. 204. cum multis seqq.

92 Maximèque ex dictis videtur sublata appellatio,
 cum per desertionem sententia transit in rem judica-
 tam, quæ executionem duntaxat expectat, l. post rem
 judic. ff. de re jud. à quia non appellari jura clamant, l. ab
 execut. C. quorum appell. non recip. l. ab executore, ff. de
 appell. dicemus infra latè 4. p. maximè cum singat lex ab
 initio non fuisse appellatum, text. in cap. dilectus in fin.
 ibi, cujus sententia transit in rem judicatam, cum in-
 tra decem dies non fuerit legitima provocatione sus-
 pensæ. de electione, text. in e. quoad consultationem, de
 sent. & re jud. ubi quod cum post decem dierum spa-
 tium in autoritate rei transierit judicæ, &c. facit
 etiam text. in d. clem. sicut de appell. probatur etiam in
 text. elegant. in e. personas 4. in ord. de appell. ibi, ex
 tunc iudicio suo super iis quæ in questione vertuntur,
 sine contradictione aliqua stare, compellas, &c. &
 quando in aliquo casu à jure removeretur contradicto,
 appellatio etiam remota censetur, Gonzal. de alternat.
 glos. 9. in annot. sub n. 218. Decius in d. c. personas, in 4.
 notab. Lancelot. Robert, de attent. 2. p. c. 12. limit. 8. n. 4.
 & nos supra hæc 3. p. c. 11. n. 39. & 2. p. c. 8. n. 107.

95 Quod probant Doctores, & ego ex hoc text. qui po-
 nit duos casus diversos. Primo casu dicit: sine contra-
 dictione aliqua stare compellas, &c. & in secundo au-
 tem dicit: ex tunc sententiæ suæ (sicut de alio casu di-
 ximus) appellatio remota parere constringas, &c. cum
 nihil in alio casu de appellationis remotione dixit,
 sed de contradictione duntaxat, & tamen se ipsum
 Pontifex declarat, ut illa verba contradictione remo-
 ta intelligantur: idemque operentur, quod & appel-

latione remota, cum nulla sit major contradictio quam
 appellatio, supra dixi n. 33.

Denique probatur hæc pars ex text. in e. cum sit Ro-
 mana 5. de appell. ibi, intra quod si is, qui appellaverit,
 causam appellationis non fuerit prosequutus, tenebit
 sententia, si post sententiam appellaverit, & causa sua
 cecidisse videtur, nec amplius super eodem negotio au-
 dietur appellans, &c. nam regulariter verum est, quod
 qui terminum sibi ad aliquid faciendum præfixum la-
 bi permittit, censetur renuntiare, & non potest, nec
 agendo, nec expediendo audiri, tradit Joan. Cephal.
 consil. 201. n. 4. l. 2. & consil. 202. n. 18. eod. lib. 2. Cassia-
 dor. dec. 4. in attent. n. 3. de dilatio. Vestr. in prax. Romana
 Curia lib. 8. cap. 4. n. 21. Annot. ad Aguid. n. 108. sed
 ubi à jure aliqua causa denegatur audientia, appella-
 tio etiam denegata censetur, latissime diximus & post
 plurimos probavimus supra 2. p. cap. 8. à prin. usque ad
 fin. ergo evidenter sequitur in nostro casu, cum super
 desertione, & causa prius denegatur audientia, appel-
 latio remota intelligatur.

Uno fundamento voluit hanc nostram opinionem
 comprobare Amad. Rodrig. in d. c. 1. nempe; quod cum
 hodie ex Concilio Trident. sess. 24. de reform. cap. 20. &
 concl. 13. c. 1. sit prohibita appellatio ab interlocutoria
 sententia, nisi ab ea quæ contineat damnum irrepara-
 bile, & sic arguit ille, cum sententia super desertione sit
 interlocutoria, ergo non potest appellari. Sed miror
 tanti viri non attendentis, quod Trid. in d. locis per-
 miserit appellacionem ab interlocutoria, vim definiti-
 væ habente, pro ut ista lata super desertione est, ut
 probant Philip. Fran. in e. ex ratione de appell. Lamfran. in
 e. quoniam contra n. 114. de probat. & plurimos citavimus
 suo loco, & quod habeat etiam damnum irreparabile,
 dubitavit nemo, sicuti aliam sententiam definitivam
 post se non expectet, per cujus appellationem possit
 reparari, & ita defende hanc opinionem nostram ex
 supradictis fundamentis, à nobis consideratis, qui-
 bus speciales rationes excludendæ appellationis hoc
 consideravimus casu.

Circa materiam autem desertionis, quemadmodum
 sententia, cujus sit appellatio deserta, executioni sit
 mandanda, quid ab interlocutoria, & quid à definitiva,
 quid in iudice de legato, quid in ordinario, quid ubi
 adest impedimentum, & quemadmodum id constare
 debeat, & quemadmodum deservit debeat apparere, &
 quid quando est lapsus terminus juris, si vè iudicis, &
 quid si commissio fuit expedita licet non præsentata,
 & de pluribus difficultatibus materiam desertionis spe-
 ctantibus (quas nos omittimus, quia non pertinet)
 vide latè & effatim per Lancelot. Robert. de attent. 2. p.
 cap. 12. ampliat. 1. per totam, & quis iudicium, an supe-
 rior, an inferior teneatur super desertione cognos-
 cere, & de ea, si vè tacite, si vè expresse pronuntiare,
 distinctè & sigillatim, illativè varios casus congeste
 post Lancel. & alios, Scaccia de appell. quæst. 11. art. 5.
 per totum, n. 148. cum pluribus seqq. fol. 141. & an iudici à
 quo, an iudici ad quem pertineat, rem judicatam exe-
 qui, & executoriales expedire, vide eundem post alios
 plures casus distinguentem, in eadem quæst. 11. art. 7.
 per totum, à num. 162. usque ad n. 138.

TRACTATUS DE REGIA PROTECTIONE VI OPPRESSORUM APPELLANTIUM. PARS QUARTA.

Quæ continentur capita circa violentias attingentes executoriales executores, & eorum excessus.

CAPUT I.

A præcepto, & expeditione executorialium; quidve in ea potissimum sit servandum: seu etiam ab earum commissione facta executori: an, & quando non deferens appellationi emissæ vim commississe dicitur.

SUMMARIUM.

- 1 Auctor non tractat materiam executionis, sed duntaxat appellationis ab ea, nempe quando adest excessus.
- 2 Excessus executionis materia subtilis difficillima, & indigesta est, & utriusque fori tribunalibus frequens.
- 3 Executionis tractatus qui cadere.
- 4 Deus optimus maximus contra Adam statim executoriam sententiam misit.
- 5 Sententia translata in rem judicatam, vel aliis duobus conformibus mittitur executioni.
- 6 Sententia in rem judicatam transit ob non emissam appellationem intra terminum, vel ob eam desertam.
- 7 In executione ejus sententia privilegiata, cuius appellatio caret suspensivo effectu, cadere solet excessus, & per consequens appellatio.
- 8 Nihil prodesse sententiæ & iudicia, si non esset qui ea executioni mander.
- 9 Appellationi ab expeditione executorialium virtute rei judicæ an sit deferendum.
- 10 Opinionem affirmativam scilicet, esse deferendum, qui tenuerint, ibid.
- 10 A præcepto de exequendo tam sententiam quam instrumenta garantigata, esse licitam appellationem, qui affirmant.
- 11 Ab expeditione executorialium & præcepto de exequendo tam rem judicatam, quam instrumenta, &c. non esse licitam appellationem, ut verior opinio resolvitur.
- 12 Executio rei judicæ & instrumenti garantigati equiparantur à jure.
- 13 De executione sententiæ ad executionem instrumenti garantigati; licitum est arguere.
- 14 Ab executorialium expeditione, & præcepto de exequendo vigore rei judicæ appellationi non esse deferendum, omnium ferè concurs & sententia.
- 15 Ab expeditione executorialium vigore trium conformium non esse licitam appellationem, citra dubium est.
- 16 Ab executione appellationi emissæ iudex non deferens, vim non faciet.

- 17 Executorialium expeditio plus non gravat, & ideo non appellatur.
- 18 Executio dicitur de appendicibus.
- 19 Executorialium expeditio est par executionis, & ipsius atque sententiæ declaratio.
- 20 Pronuntiatio de exequendo dicitur executio, licet non mera.
- 21 Executio si sit una sententiæ alterius, si non potest appellari à prima, pariter nec à secunda illius executiva.
- 22 Executorialium expeditio, & decretum de exequendo sit in executione rei judicæ.
- 23 Ab executione non appellatur, quia plus quam sententia non gravat, ita nec ab expeditione executorialium, quia plus quam ipsa executio non gravat.
- 24 Ab interlocutoria de admittendis articulis si non est appellatum, nec poterit postea appellari ab ipsa actuali admissibne, & de ratione.
- 25 Executor mandatum implens non est qui gravat, sed mandans.
- 26 A sententiæ, qua quis non gravatur, non appellatur.
- 27 Appellans ab executione rei judicæ præsupponit, antecedens validum, & negat consequens, scilicet, executionem, & ideo nihil agit.
- 28 Executio inducta est, ut lites consequantur finem, neq; immortales reddantur.
- 29 Finem numquam assequerentur lites, si ab executorialium expeditione daretur appellatio.
- 30 Prohibitio uno, probetur omne, per quod pervenitur ad illud.
- 31 Ab expeditione executorialium appellatio admittitur, si rationabilem causam habeat expressam.
- 32 Executorialium expeditio antequam rem judicatam, & intra terminum ad appellandum, appellationem suspensivam recipit.
- 33 Sententiæ de exequendo est executio, & sic non faciendæ ante rem judicatam, & intra terminum ad licitè appellandum.
- 34 Executori dato ad exequendam sententiam legitima appellatione suspensam, non est permittenda executio.
- 35 Executorialium expeditio continens novum aliud gravamen ultra rem judicatam, admittit appellationem suspensivam.
- 36 Executorialium expeditio decreta contra alium in rem judicata non comprehensum, recipit appellationem.
- 37 & 42. Executorialium expeditio facta parte non citata admittit appellationem.
- 38 Executorialium expeditio, ut per appellationem suspendatur, debet rationabilis causa in scriptis exprimi.
- 39 Executoriales sunt quoddam instrumentum à Notario confectum.